

Σιδυρίδου, Ἡ οἰκος. Περὶ
Ἡπ. Χρ. 3, 164

Συρουδίου

Ἰερρυία 17.4.

Καὶ Σιδυρίδου εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Ἀγίου Βασί-
λειου ἐν τῷ Μετξογιούῳ ἔχον καὶ Μείον
τοῦ 1648 μοναχοὶ τινεῖς ἐκ τῆς ἐκκλησίας μονῆς,
τοῦ Ἀκρωτηρίου μετὰ τοῦ αἰθβά Ἰερρυίου
Σκυελίτι. Οἱ διαχειρισταὶ τοῦ κυπριδοτύμης
τῆς μονῆς παρέδωκαν τὸ μοναστήριον, καὶ εἰς
τὸν Σκυελίτι καὶ δύο ἄλλων μοναχῶν. συνάμει

γένετο καὶ πράξις ἐνχωρητικὴ ἐν μέρῳ τῆς Ἀδελφ.
 τῆς Παιδαγωγίας τῶν Χαρίτων ἐπὶ τῷ ὄρῳ, ἵνα
 ἀπαρτίθῃ παρὰ μέντοι αὐτῇ διαδοχῇ τοῦ Ἀνδρέου
 Ρυφὲ διατάξῃ. Ἐνταῦθα δευροτακτικῶς ἀπεβίωσαν οἱ μοῖ.
 οἱ· ὁ ἀρχιεπίσκοπος Περδέρμον ἐπαύσαν ἐν Θεσσαλο-
 γίᾳ τὸν Μαλαχίαν Ρίτζον καὶ διαδοχῇ τοῦ
 Σκουδίου.

Σκ. Σκουδίου περὶ τοῦ Scudili [ἴσως Σκουρ-
 δύνη. ὁ Σκιδά (Νεοκ. φιλολ.) μνημονεύει ἐπὶ τῇ
 Κρήτῃ ἐξέρχεται τὸ ἐπώνυμον τοῦτο, ὡς οἱ πλείστοι
 μνημονοῦσι 18 αἰῶνι.]